

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3921/2018
02.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Крстић, адвокат из ..., и ББ из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Милошевић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Чедомир Голубовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7056/17 од 06.12.2017. године, у седници од 02.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7056/17 од 06.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 660/17 од 11.05.2017. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да је ништав Уговор о поклону стана у ... описаног изреком, оверен пред Првим општинским судом у Београду Ов1 ../05 од 11.11.2005. године закључен између ГГ и тужене. Ставом другим изреке тужена је обавезана да наведени стан ослобођен од лица и ствари преда тужиоцима у државину. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка и то првотужиоцу 61.500,00 динара, а друготужиљи 1.083.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7056/17 од 06.12.2017. године одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, 72/11... 87/18), који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, 72/11) и утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 11.11.2005. године тужена је као поклонопримац закључила са ГГ као поклонодавцем уговор о поклону стана у ... у ул.

... бр. ..., површине 48 м2. Поклонодавац је преминуо петог дана по закључењу уговора о поклону. За наследнике на покретним стварима поклонодавца оглашени су његови унук и унука, овде тужиоци. Према налазу и мишљењу судског вештака и комисије судских вештака, у време потписивања уговора о поклону код поклонодавца су постојали јасни знаци тешке церебро васкуларне болести са масивним оштећењем мозданог ткива, због чега он у моменту потписивања уговора о поклону није био способан за расуђивање, није могао да схвати значај својих поступака, нити да управља својим поступцима. Утврђено је да поклонодавац није могао самостално да се креће, имао је поремећај говора и није могао у потпуности да схвати говор, па је био знатно ометен у комуникацији и непотпуно оријентисан, како у простору, тако и у времену и према личностима, потпуно зависан од помоћи других лица и није могао слободно да изрази своју вољу.

Код овако утврђеног чињенично стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је утврђено да је ништав спорни уговор о поклону стана и тужена обавезана да стан ослобођен од лица и ствари преда тужиоцима у државину.

Наиме, из налаза и мишљења вештака и комисије вештака, који су имали у виду целокупну медицинску документацију и историју болести поклонодавца, утврђено је да он у моменту закључења предметног уговора није био способан за расуђивање, те да се налазио у тешком општем здравственом стању, због чега је и преминуо четири дана по закључењу уговора. Из наведеног произилази да је предметни уговор о поклону ништав у смислу члана 103. ЗОО. Стога се ревизијом неосновано истиче погрешна примена материјалног права и наводи да није било места примени ове законске одредбе.

Супротно ревизијским наводима, правилна је оцена другостепеног суда да су тужиоци били правилно заступани у овој парници. Наиме, из писма тужилаца од 13.06.2012. године произилази да су дали овлашћење адвокату Драгољубу Милошевићу да их заступа у овој парници, а накнадно је тужилац овластио за заступање адвоката Бојана Крстића из

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 414. став 2. ЗПП, будући да се у ревизији понављају жалбени разлози које је другостепени суд правилно оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ново тумачење права, нити допринело ујединаченом тумачењу права.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**